

Nr 328.

Av herr Knutsson m. fl., om skrivelse till Kungl. Maj:t angående undersökning av medicine doktorn F. Sylvans metod för behandling av lungsiktiga.

Sedan årtionden tillbaka ha statsmakterna tagit aktiv del i bekämpandet av tuberkulosen genom att bevilja rikliga penningmedel åt sanatorierna. Behandlingen på dessa har dock tyvärr ej visat sig så effektiv som man hoppats. Det stora flertalet lungsjuka återvinna ej sin fulla arbetskraft, trots att deras vistelse på sanatorierna blir både lång och dyrbar.

Under mindre än en mansålder har i Sverige getts ut mera än 300 millioner kronor för sanatorier och resultatet är ej tillnärmelsevis vad man väntat.

En av våra främsta medicinska auktoriteter, professor S. E. Henschen, har offentligen (Nya Dagligt Allehanda av den 2 januari 1918) yttrat: »Fråga vi nu, om ock under senaste decennierna tuberkulosen, såsom man hoppats, i mycket kraftigare tempo avtagit än förut, så finna vi av statistiken att *tuberkulosdödligheten i det stora hela gått parallellt med den allmänna dödligheten*, och följaktligen att förbättringarna i tuberkulosdödligheten väsentligen berott på samma faktorer, som minskat den allmänna dödligheten. — — — — —.» Och vidare anför professor Henschen: »Kurvan för Stockholms län går dock blott i en riktning — uppåt. Och i Stockholms stad, där så mycket gjorts och göres mot farsoten, har dödlighetsprocenten per 10,000 ökats från 13,79 år 1911 till 14,69 år 1915. Och likaledes har tuberkulosdödligheten ej minskats men ökats i hela landet — — — — —.» Samt: »Vi ha kommit till en död punkt i kampen».

Då sanatorierna hitintills visat så kläna resultat, så finns ju föga sannolikhet för att det i framtiden skall bli bättre.

Varje nytt uppslag, som har skäligt fog för sig, bör ju därför få en saklig och opartisk prövning.

Med. d:r F. Sylvan, Stockholm, har under många år behandlat ett större antal lungsiktiga med gymnastik och har — enligt i tryck utkommet arbete — haft goda resultat, i all synnerhet med patienter i tidiga stadier, och av dessa har ingen behöft lämna sitt arbete för att undergå behand-

lingen. Detta är ju av oerhört stor betydelse, ty kunna de lungsjuka arbeta under behandlingstiden, behöva ej stat och kommun underhålla dem och deras familjer, och de nuvarande kolossala utgifterna för de lungsjuka skulle kunna högst betydligt reduceras.

Vår i gymnastikfrågor bekante auktoritet professor Astley Levin har i skriftliga intyg vitsordat att »sjukgymnastisk behandling, rätt utförd, vore ett värdefullt bidrag till tuberkulosens behandling» och att »d:r F. Sylvan, som sedan flera år arbetat med dylik behandling, är fullt kompetent utföra sådan», samt att »det vore av allmänt intresse, att de resultat, han med sin behandling kan vinna, bleve opartiskt och vetenskapligt undersökta».

Det synes oss därför av vikt, att en opartisk prövning av denna d:r Sylvans metod kommer till stånd, speciellt med hänsyn till de lungsiktigas arbetsförmåga, så att det blir klarlagt, i vad mån metoden bör komma till allmänt användande.

Vi tillåta oss på grund därav hemställa,

att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om åtgärder för officiell undersökning av d:r F. Sylvans metod för behandling av lungsiktiga.

Stockholm den 28 januari 1924.

Carl Knutsson.

Carl Lovén.

N. Björk.

Ernst Hage.

Helge Bäcklund.

Elof Lindberg.

Carl A. Molin.

S. E. Ljungkvist.

C. W. O. Höglund.

*N. K. Törnkvist,
Bjuf.*

Gottfr. Svärd.

Carl Sjögren.

*Verner Karlsson,
Vätö.*

*Vilh. Carlson,
Mölnadal.*

Oskar Kloo.

*Gottfrid Karlsson,
Vadstena.*